

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/237/2018
Identifikačné číslo spisu:	1216202484
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1216202484.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcu M., bývajúceho v N. zastúpeného Mgr. Martinom Majerčíkom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Krajinská 30, proti žalovanej O. bývajúcej v N., zastúpenej +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár so sídlom v Prahe 9, Vysočany, Sokolovská 270/201, v mene ktorej poskytuje právne služby na území Slovenskej republiky +ULTRA Legal s.r.o, advokátní kancelár, organizačná zložka so sídlom v Bratislave, Grösslingova 56, IČO: 47 255 480, o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 10 C 25/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2018, sp. zn. 5 Co 351/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 30. januára 2018, sp. zn. 5 Co 351/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o určenie, že M., zomrelý XX. T. XXXX bol ku dňu svojej smrti vlastníkom nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. S., okres Bratislava II, zapísaných na LV č. XXXX ako parcely registra C, a to parc. č. XXXX/XX o výmere 278 m², záhrada, parc. č. XXXX/XX o výmere 290 m², záhrada, parc. č. XXXX/XX o výmere 119 m², zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/XX o výmere 72 m², zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/XX o výmere 26 m², zastavané plochy a nádvoria, stavba so súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX/XX, rodinný dom, stavba so súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX/XX, garáž, stavba so súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX/XX, poľnohospodárska budova. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena vo vzťahu k jeho tvrdeniu o neplatnosti darovacej zmluvy.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „C.s.p.“). Navrhoval napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu

vrátiť na ďalšie konanie. Podľa žalobcu spočíva vada podľa § 420 písm. f/ C.s.p. v tom, že odvolací súd nevykonával/znemožnil žalobcovi vykonať navrhované dôkazy, najmä od začiatku navrhované znalecké dokazovanie, nezaoberal sa odborným posudkom ako novou skutočnosťou a dôkazom, v dôsledku čoho týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že aj odôvodnenie rozhodnutia nie je riadne a presvedčivé. K dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ žalobca vo svojom dovolaní žiadne dôvody neuviedol.

3. Žalovaná sa k dovolaniu vyjadrila podaním z 1. júna 2018. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že predpoklady prípustnosti dovolania neboli naplnené, tieto nie sú dané a navyše dovolanie nemá náležitosti podľa § 428 C.s.p. Žalobca neuviedol, ktorý konkrétny judikát nerešpektoval odvolací súd vo svojom rozhodovaní, neuviedol v čom spočíva právna otázka, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená a napokon neoznačil ani konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých by právna otázka, od ktorej záviselo rozhodnutie dovolacieho súdu bola rozhodovaná rozdielne. Z uvedeného dôvodu navrhoval dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné odmietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť. Na odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu dovolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia dovolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

6. Možno konštatovať, že žalobca v podanom dovolaní využil dve samostatné argumentačné línie, z ktorých sa každá vzťahovala na iný dôvod prípustnosti dovolania.

7. V danom prípade žalobca v prvom rade vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou prípustnosti jeho dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. sú nesprávne skutkové zistenia ako výsledok hodnotenia dôkazov a z nich vyplývajúci nesprávny skutkový záver. V konaní podľa názoru žalobcu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy pre zistenie rozhodujúcich skutočností a napriek riadne navrhnutým dôkazom nebolo o nich rozhodnuté. Naznačuje aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky už podľa predchádzajúcej právnej úpravy (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) dospel k záveru, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov, nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania (R 42/1993), R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 1 Cdo 85/2010, sp. zn. 2 Cdo 130/2011, sp. zn. 3 Cdo 248/2011, sp. zn. 5 Cdo 244/2011, sp. zn. 6 Cdo 185/2011 a sp. zn. 7 Cdo 38/2012). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky navrhované dôkazy, alebo vykonával iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, lebo týmto postupom súd neodňal účastníkovi konania možnosť pred súdom konať (R 37/1993 a R 125/1999). Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama o sebe nie je procesnou vadou konania zakladajúcou prípustnosť dovolania (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a sp. zn.

2 Cdo 29/2011).

9. Pokiaľ teda žalobca v dovolaní poukazuje na to, že v konaní nebol vykonaný ním navrhnutý dôkaz - znalecké dokazovanie, odborný posudok - a rovnako naznačuje nesprávne vyhodnotenie dôkazov, prípadne neúplné zistenie skutkového stavu, podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (1 Cdo 78/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 8 Cdo 187/2017).

10. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 26/2017). Dovolací súd v súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch inštancií odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktoré je aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po 1. júli 2016 (dovolanie bolo podané 11. apríla 2018), ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Dovolaním napadnuté rozhodnutia dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, podávajú jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétného problému, vysvetľujú svoje argumenty, ktoré ich viedli k definitívnemu záveru o zamietnutí podanej žaloby (jeho správnosťou sa dovolací súd nezaoberá). Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie.

11. Na podklade uvedeného dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 420 písm. f/ C.s.p. nevyplýva.

12. Žalobca v dovolaní zastáva názor, že jeho dovolanie je prípustné tiež podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C.s.p.

13. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

14. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C.s.p. rozhoduje dovolací súd výlučne na

základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C.s.p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C.s.p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

15. Podľa dovolacieho súdu takáto argumentácia v dovolaní žalobcu absentuje. Žalobca v dovolaní ničím nespochybňuje právny záver odvolacieho súdu, iba stroho konštatuje prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C.s.p. Z obsahového hľadiska nie je splnená zákonná náležitosť dovolania vyplývajúca z § 428 C.s.p., a to jeho odôvodnenie dovolacími dôvodmi. V tomto ustanovení sa totiž za jednu z náležitostí dovolania považuje aj uvedenie toho, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody). Preto dovolanie žalobcu v časti, v ktorej formálne uviedol, že ho podáva aj podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C.s.p. nespĺňalo náležitosti vyplývajúce z § 428 C.s.p., čo je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 447 ods. 1 písm. d/ C.s.p.

16. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol.

17. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.